

week of live art

Perforacije

tjedan izvedbenih umjetnosti

PERFORACIJE – TJEDAN IZVEDBENIH UMJETNOSTI

Dubrovnik, 25. – 27. rujna 2009. & Zagreb, 28. – 30. rujna 2009.

Dossier

Željko Zorica, Hrvatska

Proba otkrivanja spomen ploče povodom boravka Renea Magritta u Dubrovniku

25. rujna 2009.

20:00, Stari grad, Dubrovnik

Željko Zorica na hrvatskoj kulturnoj sceni aktivan je od 1976. i djeluje na različitim umjetničkim poljima: sudionik zajedničke proizvodnje predstava u kazališnoj grupi Kugla Glumište, scenograf, kreator lutaka, dramskih tekstova, grafički dizajner, pisac, te osnivač kazališnih grupa Ulješura, Kačinsky Trupa i Uplašene žirafe. Autor je stripova (serijal Mumije, Ed Killer Head, etc) te osnivač grupe ZZOT (1982) koja istražuje medij stripa i vizualnih umjetnosti. Napisao je knjige iz ciklusa Fantastični bestijarij Europe i brojne slikovnice. Pokretač je i organizator više značajnih inicijativa i festivala te umjetničke organizacije Studio Artless (2004) koja producira umjetnička događanja. Dobitnik je više nagrada u raznim umjetničkim disciplinama (dizajn, strip, scenografija, socijalne akcije).

René François Ghislain Magritte bio je belgijski nadrealni umjetnik i slikar. Znan je po velikom broju bizarnih, pametnih i zabavnih slika koje je sam opisao ovim riječima: „Moje slike su vidljivi prizori koji ništa ne skrivaju; one izazivaju misteriju i, doista, kada netko gleda moje slike, postavi si jednostavno pitanje; „Što to znači?“ Ne znači ništa, jer ni misterija ne znači ništa, ona je nespoznatljiva“. **Otkrivanje spomen ploče Magritte** obilježiti će posjet ovog poznatog svjetskog umjetnika Dubrovniku. Tako obilježeni toponimi postaju dodatnim razlogom posjeta turista.

produkcija / production: Perforacije, Studio Artless; podrška / support: Art radionica Lazareti

trajanje / duration: 45 min

Dean Damjanovski, Makedonija

Silent Performance

25. rujna 2009.

26. rujna 2009.

Dubrovnik, različite lokacije

Dean Damjanovski, mladi makedonski redatelj, do sada je sudjelovao u preko dvadeset kazališnih projekata u Makedoniji, Bugarskoj, Hrvatskoj i Velikoj Britaniji. Ko-autor je dokumentarnog filma Kabadaya predstavljenog na Balkan Black Box festivalu u Berlinu.

Predstava **Silent Performance** temelji se na istraživanju granice između stvarnosti i predstave, kao i između ponašanja u svakodnevnom životu i na sceni. Temeljno pitanje koje otvara jest jesmo li sigurni da je ono što se oko nas događa stvarnost ili bismo jednako tako mogli biti i dio predstave? Kroz ovaj rad autor pokušava redefinirati poziciju izvedbe u društvu ukazujući na potpuno drugačiji aspekt koji prelazi samo umjetničku dimenziju i zadire u strukturu društvenih uloga, ponašanja i odnosa. Silent Performance daleki je sljedbenik kazališta misterija po svojoj atmosferi i ritualnosti, predstavlja nastavak niza autorovih istraživanja odnosa između izvedbe i ponašanja započet projektima *Playing with the rules of the game* u Splitu i *Gorky's The Lower Depths* u Skopju.

produkcija / production: Perforacije, Akto festival for contemporary arts; podrška / support: Art radionica Lazareti

Via Nova, Slovenija

21:00, 25. rujna 2009.

Lazareti, Dubrovnik

Redatelj Bojan Jablanovec 1999., nakon višegodišnjeg iskustva, odustaje od rada na scenama repertoarnih kazališta i posvećuje se istraživačkom kazalištu. Nastaju projekti *Lenora*, *Europa - Curica*, koja je previše žurila i *Olga Grad vs. Juanna Regina*, kojima je naznačio metodološke, sadržajne i referencijalne okvire sedmogodišnjeg istraživanja nazvanog *Via Negativa*. Projekt *Via Negativa* istražuje osnovne relacije teatralnosti, a za temu uzima sedam smrtnih grijeha i jednogodišnji proces istraživanja svakoga pojedinog grijeha. U osmoj godini, projekt zaokružuje performans *Via Nova* okupljajući izvođače i radove prethodnih sedam godina.

Već 2002., na početku projekta *Via Negativa*, najavili su namjeru da projekt zaključe *Via Novom*. Ta je najava nastala iz njihove svijesti da je logika suvremene umjetničke produkcije koja diktira umjetnicima da konstantno proizvode nešto novo u svojoj biti paradoksalna. Novo je

najednom unaprijed predviđeno, a netko može predvidjeti upravo ono što jest predvidljivo. S druge pak strane, novo kao nikad-do-sad-videno tendira perpleksnosti, sramoćenju, čak i razočaranju. Zadovoljstvo je generirano Novim, samo unutar onoga što je predvidljivo, što ga je najavilo. Via Nova naslanja se upravo na zadovoljavanju ovog paradoksa.

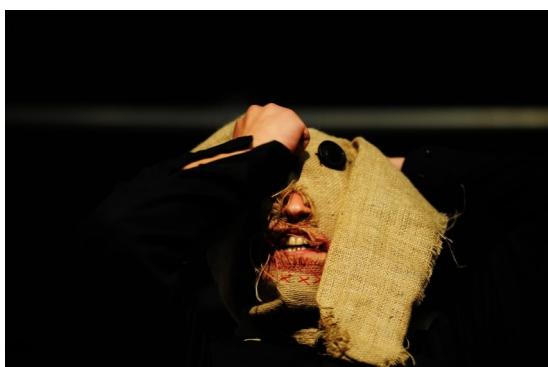
Via Nova naslanja se na svih osam produkcija Via Negative koje su nastale u razdoblju od 2002. i 2008., prerađujući materijal u novom kontekstu i novom formatu, otvarajući značenja koja su promakla u Via Negativi. Projekt Via Nova temelji se na seriji od 30 performansa. Kroz ovu seriju naglašava se pozicija, smisao i značenje izvođača kao stvaraoca suvremene umjetnosti. Namjera Via Nove je potaknuti gledatelja da potakne gledatelja na gledanje Via Negative u novom kontekstu, ne opet, već nanovo - Via Novu.

produkcija: Via Negativa / Ljubljana, Slovenija; režija: Bojan Jablanovec; producentica: Špela Trošt (Via Negativa)

☒ ☒ ☒

Boris Kadin

Što mi je rekao Joseph Beuys dok sam mrtav ležao u njegovu naručju

U performansu Boris Kadin preuzima ulogu "mrtvoga zeca" kojega je Joseph Beuys 1965. nosio u svom naručju na otvaranju svoje prve izložbe i objašnjavao mu svoje slike, dok publika nije smjela ući u galeriju već ga je promatrala kroz izlog. Tema ovog performansa je sagledavanje pozicije umjetnika koji se mora boriti sa interpretacijama, definicijama i klasifikacijama kako umjetnosti tako i samoga sebe.

temeljeno na materijalu iz performansa/ based on material from the performance OUT (Via Negativa, 2008.); osmislili / concept: Boris Kadin, Bojan Jablanovec; autori teksta / text: Boris Kadin, Bojan Jablanovec; izvodi / performing: Boris Kadin; maska / mask: Sanela Milošević
trajanje / duration: 30 min

Boris Kadin i Kristian Al Droubi

Igra s čačkalicama

Igra s čačkalicama bazira se na preradi originalne igre s noževima, ali stavljena u novi kontekst - to više nije priča o zavisti, već priča koja otvara pitanja o mogućnosti odnosno nemogućnosti novoga u suvremenoj umjetnosti i o poziciji i smislu umjetnika u suvremenom društvu.

temeljeno na materijalu iz performansa / based on material from the performance NOT LIKE ME (Via Negativa, 2007);
osmislili / concept: Boris Kadin, Kristian Al Droubi, Bojan Jablanovec; autori teksta / text: Boris Kadin, Bojan
Jablanovec; izvode / performing: Boris Kadin, Kristian Al Droubi; glazba / music: Wipe out, Velvet Underground, Nico:
Femme Fatal
trajanje / duration: 30 min

Siniša Labrović, Hrvatska

Perpetuum mobile

25. rujna 2009.
22:30, Lazareti, Dubrovnik

28. rujna 2009.
**20:00, Teatar &TD polukružna, Savska 25,
Zagreb**

Siniša Labrović, konceptualni umjetnik rodom iz Sinja, svoje je radove izlagao i izvodio na više desetaka samostalnih i skupnih izložbi u Hrvatskoj i inozemstvu. Autor je brojnih performansa

primarno društveno angažiranog karaktera koji se odlikuju istodobno suptilnom i britkom kritikom suvremenog života, svakodnevice i kulture medija. Većini njegovih performansa svojstven je izrazito osobit odnos između umjetnika i publike, a temeljen je na suodgovornosti i uzajamnosti. Snaga tih radova počiva u pomalo nezgodno definiranom odnosu, u kojem je publika prinuđena svojim postupcima i reakcijama hodati po samom rubu njima osobno etički prihvatljivog.

Perpetuum mobile je performans u kojem izvođač pije svoju mokraću u razmacima, u nekoliko navrata. Ovaj čin sažima dvije ideje - s jedne strane nalazi se ideja o tijelu kao samodostatnoj savršenoj jedinici, stroju koji se obnavlja svojom vlastitom energijom, a s druge ponuda za rješenje problema siromaštva krajnjim i jednostavnim sredstvima.

Produkcija: Drugo more i Siniša Labrović

Branko Brezovec, Hrvatska / Francuska

So, so

26. rujna 2009.

20:00 i 22:00, Hotel Croatia, Cavtat

Kazališni redatelj Branko Brezovec, profesor na odsjeku režije zagrebačke ADU, u dobi od petnaest godina osnovao je kazališnu skupinu Coccolemocco, jednu od najznačajnijih grupa alternativnog kazališta sedamdesetih i osamdesetih godina u bivšoj Jugoslaviji. Vlastiti kazališni put započeo je na brehtijanskim i artoovskim zasadama, a sam je patentirao inovativan dramaturški sistem kojeg odlikuje povezivanje nekoliko različitih, nespojivih dramskih tekstova u jednu cjelinu iz koje potom gradi kazališna uprizorenja nabijena mnoštvom znakova i raspadom značenja. Njegove predstave prepoznatljive su po visokoj izvedbenoj napetosti, ekspresivnosti i bogatoj dinamici, a na sceni se učestalo odigrava nekoliko radnji. Gostovao je sa svojim predstavama u brojnim zemljama svijeta te režirao u domaćim i inozemnim kazalištima. Potpisuje oko šezdeset radova, od komornih ostvarenja do kazališnih superspektakla.

Predstava **So, So**, u produkciji Compagnie des Loups i Eurokaza nastala u suradnji s francuskim i hrvatskim glumcima, komorni je rad u kojem Brezovec kazalište premješta u prostor hotelske sobe. Temelji se na tekstovima francuske likovne umjetnice Sophie Calle čiji rad istražuje mitologeme privatnih života i pretvara ih u umjetnost - u Hotelu iz 1986. prurušena u sobaricu ili sekretaricu, audiovizualno je snimala privatne situacije gostiju hotela, u Suites Venitiennes iz 1980. pratila je potpunog stranca do Venecije u romantičnoj melodrami bez ikakve emocionalne veze. **So, So** kombinira zapise obaju projekata s dnevnikom njezina propalog braka.

Brezovec voajeristički i fascinirajuće intimistički stvara uznemirujuće emocionalnu odsutnost koja dominira u radu Sophie Calle naglašavajući bespomoćnost u lutanju kroz praznine suvremenog života.

režija / director: Branko Brezovec; nacrt / concept: Catherine Dufлот; tekstovi: Sophie Calle; koproducenti / co-producers: Compagnie des Loups / Eurokaz / La communauté inavouable / Conseil régional d'Ile de France / Gustl teater; scenografija / scenography: Tihomir Milovac; koreografija / choreography: Jasna Brkljačić; svjetlo i zvuk / lights and sound: Damir Kruhač
trajanje / duration: 65 min

Via Nova, Slovenija

Kristian Al Droubi

Razgovor s umjetnikom

26. rujna 2009.

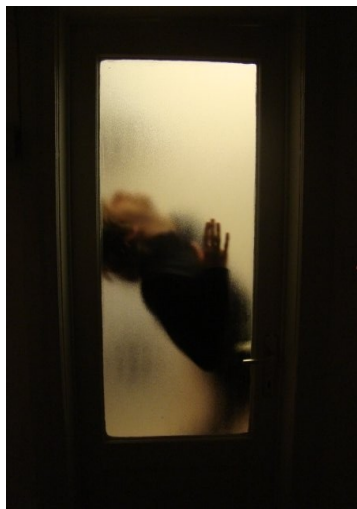
22:00, Lazareti, Dubrovnik

U performansu **Razgovor s umjetnikom**, umjetnik prihvaća igru društva i zahtjev da se stalno treba izjašnjavati o svom radu, da treba raditi na samopromociji, samoga sebe historizirati, interpretirati, analizirati, racionalizirati, teoretizirati... Ovaj solo performans zamišljen je u formi razgovora s umjetnikom, no njegova publika je iznimno zainteresirana i postavlja mu brojna pitanja.

temeljeno na materijalu iz performansa / based on the material from performances INCASSO, WOULD WOULD NOT, VIVA VERDI, OUT (Via Negativa, 2004 – 2008); osmislili / concept: Kristian Al Droubi, Bojan Jablanovec; pitanja temeljena na tekstu Bojane Kunst / questions based on the text by Bojana Kunst: (Powerlessness of Radical Consumption, 2009); adaptacija / adaptation: Bojan Jablanovec; odgovori temeljeni na scenama i radnim materijalima iz performansa / answers based on scenes and working material from performansa Via Negativa (by) Kristiana Al Droubija; izvode / performing: Kristian Al Droubi i gosti / and guests; glazba / music: P. I. Tchaikowsky: Swan Lake (fragment), G. Verdi: Un ballo in maschera (aria Alla vita)
koprodukcija / co-production: Glej Theatre Ljubljana; projekt podržali / supported by: Ministarstvo kulture Republike Slovenije, Gradski ured za kulturu Grada Ljubljane
trajanje / duration: 60 min

Marko Kalc, Maja Dobrila, Ivana Kalc, Hrvatska

U pokretu boja

26. rujna 2009.

23.00, Lazareti, Dubrovnik

U pokretu boja je interaktivni plesni performans čija ideja se temelji na težnji autora da potaknu publiku na stvaralački čin u obliku ostavljanja vlastitog traga na tijelima samih autora. Takvom interakcijom izvođači „prikupljaju“ jedinstven materijal koji im služi kao polazišna točka za daljnje oblikovanje konkretnog prostora u zadanom vremenu. Sažimanjem „doniranih“ slika i oblika izvođači se prepuštaju traganju za smislom u metežu poteza kistovima, a intuitivnim i trenutnim reakcijama proizvode se nadrealni kolaži pokreta. „Donirajte potez kistom!“

autori / authors: Maja Dobrila, Ivana Kalc, Marko Kalc; koprodukcija / co-production: Perforacije, Queer Zagreb, Wo_kolektiv; podrška / support: Art radionica Lazareti

Oliver Josifovski, Makedonija

Olistaklofoni 44:44:44

27. rujna 2009.

19:00, Lazareti, Dubrovnik

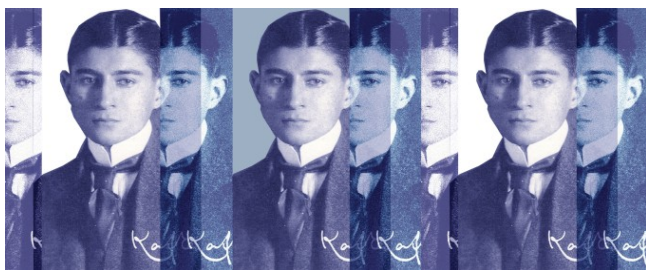
Oliver Josifovski, mladi makedonski glazbenik, do sada je izdao osam studijskih albuma, gostovao je na brojnim festivalima i koncertima širom svijeta. Od 2000. godine počeo je graditi sustav kojeg je nazvao Olistaklofoni, koji radi uz pomoć ponavljanja vibracija (oscilacija) tijela koje

proizvodi zvuk u jednoj sekundi. Broj ovih oscilacija naziva se frekvencija i mjeri se u hertzima (Hz). Olistafokloni ima izgled muzičkog laboratorija u kojem intuicija upravlja svime a sve potiče maštu. Video, zvuk i svjetlo zajedno s jednostavnih glazbenim oblicima naših predaka kroz dodekafonsku glazbu doseže elektronsku fuziju našeg stoljeća. Proizvod je fragmentarna glazba na margini između svjesnog i nesvjesnog, između improvizirane i pisane glazbe. Značajan oblik predstavlja organizacije zvuka i jedno je od najslabije istraženih područja.

audio: Oliver Josifovski; video: Filip Jovanovski; svjetlo / lights: Dean Damjanovski; koprodukcija / co-production: Akto festival for contemporary arts, Perforacije; podrška / support: Art radionica Lazareti
trajanje / duration: 44:44:44 min

Filip Jovanovski i Martin Kočovski, Makedonija

Tri boje Kafke: plavo

27. rujna 2009.

20:00, Lazareti, Dubrovnik

Dvojica mladih makedonskih umjetnika, Filip Jovanovski, arhitekt i likovni umjetnik, i Martin Kočovski, kazališni redatelj, u svojim radovima istražuju granice i veze različitih medija, a zajednički surađuju kao selektori umjetničkog programa festivala suvremene umjetnosti AKTO u Bitoli. Jovanovski, arhitekt po struci, smatrajući prostor kao osnovni element koji definira arhitekturu definira, u svojim umjetničkim radovima bavi se transformacijom te kategorije u različitim podražajnim aspektima. Sudjelovao je na brojnim izložbama i kazališnim festivalima u Srbiji, Hrvatskoj, Sloveniji, Japanu, Njemačkoj i SAD-u. Kazališnom rukopisu Kočovskog svojstvena je snažna ekspresionistička linija, a u svojim radovima istražuje međuodnose medija kazališta i filma. Do sada je sudjelovao na brojnim festivalima, a autorski potpisuje desetak kazališnih predstava i umjetničkih projekata.

Njihov zajednički projekt **Tri boje Kafke: plavo** dio je trilogije o Kafki. Ova trilogija interaktivna je instalacija u kojoj se performansi na strukturnoj razini izravno naslanjaju na trilogiju poljskog redatelja Krzysztofa Kieślowskog, dok se u narativnoj razini isprepliću Kafkini radovi i njegova biografija. Tri boje Kafke: plavo prikazuje kafkinijansku potragu za čovjekovim identitetom i individualnošću u potpuno birokratiziranom dobu. Koje su granice čovjekove slobode, ako one uopće postoje?

koncept: Filip Jovanovski; režija: Filip Jovanovski, Martin Kočovski; izvedba: Ognjen Drangovski; dramaturgija: Biljana Krajčevska, Gorjan Miloševski; glazba: Oliver Josifovski; video: Kiro Shopov; produkcija: PERFORACIJE festival, AKTO festival for contemporary arts

Ivo Dimčev, Bugarska

Paris

27. rujna 2009.

22:00, Lazareti, Dubrovnik

Ivo Dimčev, svestrani bugarski umjetnik, predstavu *Paris* osmislio je i koreografirao posebno za svog sunarodnjaka Christiana Bakalova, nastanjenog u Parizu, plesača u predstavama Jana Fabrea. Ivo Dimčev, autor iznimne scenske energije čija tjelesna izvedba nadmašuje uobičajena očekivanja publike, stvorio je u suradnji s ovim vrhunskim plesnim izvođačem jedinstvenu predstavu koja jasno oslikava najistaknutije krajnosti grada koji je svoj identitet gradio stoljećima. Izvođačka prisutnost Christiana Bakalova temeljena je na snažnoj emocionalnoj energiji s kojom publiku upoznaje već pri prvom izlasku na scenu. Dimčev i Bakalov dijele iskustvo i viđenje života u emigraciji kao snažno i mukotrpno, ispunjeno bijesom poniženja, društvene isključenosti i segregacije.

Dimčev je napravio **Paris** prema svojim miješanim iskustvima s tim gradom, s njegovim centrom, s njegovim stanovnicima. Grad koji zrači nonšalancijom i lakoćom istovremeno gušeći svojom opterećujućom poviješću i težinom, ostavlja duboke tragove u svijesti onih koji su u njega doselili. Predstava *Paris* upravo se temelji na tim suprotnostima - otvorenosti i zatvorenosti - svojstvenima gradu istoga imena, Babilonu našeg doba u kojem su vozači taksija profesionalni plesači, znanstvenici ili muzičari. *Paris* je predstava jakih osjećaja, otpora i pripitomljavanja.

koncept i koreografija / concept and choreography: Ivo Dimčev; izvođač / performing: Christian Bakalov; glazba / music: Ivo Dimčev; produkcija / production: twinroom, M.A.C, Humarts Foundation (Sofia); koprodukcija / co-production: Dasarts (Amsterdam), 100DD, La Vilette (Paris)
trajanje / duration: 45 min

Ivica Buljan, Hrvatska

Ma and Al

27. rujna 2009.

23:00, Lazareti, Dubrovnik

Ivica Buljan jedan je od najproduktivnijih redatelja postdramskog teatra u Hrvatskoj, a radio je kao redatelj i dramaturg u Sloveniji, Francuskoj, Hrvatskoj i mnogim drugim zemljama Europe, ali i izvan nje.

Na njegov se niz predstava nastavlja i **Ma and Al** nastala korištenjem dijelova tekstova J. D. Salinger i Bernard-Marie Koltèsa u kojima pasionirani čitatelj može prepoznati roditeljski par iz disfunkcionalne obitelji Glass. Prostor je opremljen fragmentarnim rekvizitima i postaje scenom realnog oslovljavanja prisutnih gledalaca koje se individualno kontaktira, moli za pomoć i uvlači u zaigranu histeriju glumaca koji izmjenično igraju likove iz novele i kazališnog komada. Granica između realnog i fiktivnog doživljaja postaje neodređena, a dio izdvojen iz “izvornog” djela vrijedi kao cjelina. Pars pro toto tri odvojena monologa-performansa simbolički predstavljaju novi fiktionalni svijet koji se ističe i zaposjeda kao realan i kao nastavak kazališnog i književnog prostora. Teme koje otvara su raznolike i svakodnevnice: smrt djeteta, raspad porodice, američka demokracija, rat u Vijetnamu, odnos klasičnog i suvremenog teatra, umjetnosti i ratovanja, nemogućnost komunikacije između djece i roditelja, moć i osamljivanje; one istodobno i organiziraju logiku scenske montaže.

prema motivima tekstova / based on the texts by Bernard-Marie Koltèsa i J. D. Salinger; režija / direction: Ivica Buljan; glazba / music: Mitja Vrhovnik-Smrekar; kostimi / costumes: Ana Savić-Gecan; scenografija / scenography: Slaven Tolj; izvođači / performing: Senka Bulić, Marko Mandić; produkcija / production: Kazalište Hotel Bulić, Zagreb; suradnja / cooperation: Mini teatar Ljubljana
trajanje / duration: 60 min

Dalija Aćin, Srbija

Meet the expectations – dueti

28. rujna 2009.

19:30, Kino SC, Savska 25, Zagreb

Dalija Aćin, beogradska koreografkinja i plesna umjetnica, aktivna je na izvedbenoj sceni više od deset godina. Autorica je brojnih plesnih projekata i jedna je od koordinatorica Stanice, a zadnjih godina intenzivno surađuje s Beogradskim dramskim pozorištem.

Dueti/meet the expectations konceptualni je interaktivni kazališni rad koji samim svojim naslovom propituje nekoliko aspekata svakog izvedbenog čina: odnos autora/izvođača i publike, temu očekivanja koju postavljaju i publika i autor te interpretaciju i iskustvo predstavljenog. Suptilno manipulirajući svakim aspektom gledateljeve percepcije, ova predstava je neuobičajen troslojni rad u kojem gledatelj sam postaje intimni svjedok izvedbene kreacije, njegov koautor i

tumač. Predstava se paralelno odvija u tri razdvojena prostora - u jednom se nalaze gledatelji koji promatraju projekciju događanja u drugoj prostoriji u kojoj se nalazi izvođačica u razgovoru s nekim od gledatelja. Svakih deset minuta pridružuje joj se novi gledatelj. U trećem prostoru je interpretator - promatrač koji promatrajući događanja u drugoj prostoriji prepričava ono što se dešava u prostoru u kojem je autorica sa svojim gostima.

koncept: Dalija Aćin; dramaturgija: Saša Božić; izvođe: Dalija Aćin i pozvani gosti; produkcija: Beogradski ljetni festival i Dalija Aćin; projekt izveden na Tanzquartieru, Beč, 2005 i u Beogradu 2008.; trajanje: 60

BADco., Hrvatska

Liga vremena

28. rujna 2009.

20:00, Jedinstvo, Trnjanski nasip b.b., Zagreb

BADco. je kolaborativna izvedbena skupina koja radi u Zagrebu. Od osnutka 2000, BADco. se kroz suradnju četvero koreografa/plesača, dvoje dramaturga i jednog filozofa sistematično bavi istraživanjem protokola izvođenja, predstavljanja i gledanja strukturirajući svoje projekte unutar različitih formalnih i percepcijskih odnosa i sklopova. Rekonfiguracija etabliranih odnosa izvedbe i publike, propitivanje perspektivnih datosti i arhitektonike izvedbe, problematizacija komunikacijskih struktura čini BADco. međunarodno relevantnim umjetničkim fenomenom i jedinstvenim izvedbenim doživljajem.

Predstava **Liga vremena** otvara kompleksnu operaciju u vremenu. Početkom novog stoljeća, postavlja pitanja: Što je sa svim prošlim budućim vremenima čije je vrijeme isteklo? Što kada temeljni društveni narativi više ne nude ključ za stvarnost?

Predstava je to koja vodi na kazališno putovanje kroz parabole budućnosti i rekapitulacije prošlosti, kroz arheologiju utopijskih priča i nikada ostvarenih vizija.

Autorski tim: Pravdan Devlahović, Ivana Ivković, Ana Kreitmayer, Tomislav Medak, Nikolina Pristaš, Goran Sergej Pristaš, Zrinka Užbinec; produkcija / producers: BADco., HNK Ivana pl. Zajca, Drugo more
Liga vremena je naručena od platforme Black/North SEAS, inicijative Intercult, Švedska i podržana od programa Kultura Evropske zajednice 2007-2013 / The League of Time is commissioned by Black/North SEAS, an initiative of Intercult, Sweden and is funded by EU Culture 2007-2013
trajanje / duration: 90 min

Ksenija Kordić, Hrvatska

Želim biti

28. rujna 2009.

**20:30, Teatar &TD polukružna, Savska 25,
Zagreb**

Ksenija Kordić, diplomirana slikarica, u svojim radovima istražuje područja novih i najnovijih medija (eksperimentalni video, video instalacije, 3D oblikovanje i animacija, performans, fotografije i sl.), a tematski je zaokupljena ljudskim pravima, etikom, aktivizmom i religijom, te identitetom.

Rad **Želim biti** inspiriran je paradigmom, odnosno izrekom 'dama na ulici, domaćica u kuhinji, kurva u krevetu', koja odražava tri ženska stereotipa, a koje popularna kultura pokušava nametnuti kao arhetipove. Kroz rad, autorica nastoji ukazati da takav prikaz žene nije samo problem 'zaostalosti', neokonzervatizma, već da je to dio moćnog pogona konzumerizma (kapitalizma) uz pomoć kojeg se podržava veliki broj industrijskih proizvoda.

produkcija / production: Perforacije, Ksenija Kordić; podrška / support: Kultura promjene SC
trajanje / duration: 25 min

Montažstroj, Hrvatska

T-faktor

28. rujna 2009.

22:00, Galerija SC, Savska 25, Zagreb

Naučit ćeš pravila. Naučit ćeš znana pravila i prešutna pravila. Naučit ćeš pravila i njihove iznimke. Postati prilagođen član društva.

Uz nogomet, vjerojatno tri najvažnije sporedne stvari na svijetu – televizija, terorizam i teatar, u t-faktoru postaju jedno – više od igre, manje od kazališta, suprotno od spektakla. Event koji to nije, (baš kao i demokracija koja to nije), t-faktor spaja tradiciju kazališne izvedbe sa interaktivnim trendovima današnjice. S jedne strane tako koristeći strategije Brechtovih poučnih komada i Boalovog forum kazališta, a s druge predstavljajući dva poznata TV lica, t-faktor postaje poligon za ispipavanje granice između aktivizma i pasivnosti. Oduzevši publici pravo sjedenja, ali davši joj pravo glasa t-faktor u kazalištu rekreira postulate demokratskog funkcioniranja, dok istovremeno ukazuje na dramaturške mehanizme u demokraciji.

Nastao na iskustvima i fragmentima predstava "t-formance" (režija&koncept: Borut Šeparović&Oliver Frljić) i "I fuck on the first date" (režija&koncept: Borut Šeparović) t-faktor je savršena proslava dvadesetog rođendana izvedbene skupine Montažstroj, markacija njene dugogodišnje društvene angažiranosti i odgovornosti, uvijek omotanih slatkim opnom pop privlačnosti.

produkcija / production: Perforacije, Montažstroj; podrška / support: Kultura promjene SC
trajanje / duration: 120 min

Bojan Đorđev, Srbija

Rio Bar - kazališna serija o ratu i miru u 5 epizoda

28. i 29. rujna 2009.

(izvedba u dva dijela)

22:00 DZIU Medika, Pierottijeva 11, Zagreb

Bojan Đorđev, rođen u Beogradu, diplomirao je kazališnu i radijsku režiju na FDU, a magistarsku tezu iz teorije umjetnosti i medija obranio je na Univerzitetu umetnosti u Beogradu. Koautor je, redatelj i izvođač brojnih kazališnih i performans projekata u Beogradu i inozemstvu. Jedan je od osnivača TkH (Teorija koja Hoda) platforme i časopisa za teoriju izvedbenih umjetnosti.

Rio bar, roman Ivane Sajko, strukturiran je u 8 monologa za 8 glumica u vjenčanicama, a piše ih glavna junakinja. U inscenaciji romana autorova je namjera bila zadržati oba narativna toka – jedan iz vremena tranzicije (2005), divljeg mafijaškog kapitalizma na jadranskoj obali, gdje glavna junakinja pokušava pisati drugi narativni tok kojeg čine monolozi, svojevrsna kronika rata i mira u Hrvatskoj (1991-1995-2005). Potencijalni treći dio naracije romana čine fusnote s detaljnim dokumentarnim podacima – kao što su transkripti tajnih razgovora, službene statistike o žrtvama i sl. U inscenaciji zamišljenoj kao mobilni muzej rata, fusnote postaju didaktički paneli-legende, dok su eksponati sami monolozi, ispovijesti jedne ili 5 žena u vjenčanici koje tijekom rata i u postratnom tranzicijskom vremenu prelaze stravičan put od žrtve preko egzekutora do socijalnog slučaja

trajanje / duration: 90 min + 90 min

Milijana Babić, Hrvatska

Duchampovi svjedoci

29. rujna 2009.

Zagreb, različite lokacije

Milijana Babić, iz Rijeke, završila je kiparstvo na Durban Institute of Technology u Durbanu, Južnoafrička Republika, a magistrirala na ALU u Ljubljani te je vanjska suradnica na Katedri za kiparstvo na APURI. Radove izlaže od studentskih dana u nacionalnim i međunarodnim galerijama te u sklopu brojnih manifestacija (NSA Gallery, Durban Art Gallery, Bat Centre, Grahamstown Art Festival, Nonsense, Galerija O.K., Festivala Mesto žensk, Ljubljana; Centraal Museum, Utrecht; Rohkunstbau Castle, Berlin; Association of Visual Arts, Cape Town; Trouble Festival, Brussels; Galleria Communale d'Arte Contemporanea, Monfalcone), a 2005. radovi su joj predstavljeni na izložbi Nova Riječka Scena u riječkom MMSU-u.

U performansu **Duchampovi svjedoci** autorica se koristi formom propovijedanja Jehovinih svjedoka, kojoj je svojstven agresivan pristup u pokušaju pridobivanja što većeg broja vjernika u svoju svijetom raširenu sektu. No, Duchampovi svjedoci vjeruju u suvremenu umjetnost, čiji je stvoritelj Marcel Duchamp, a njegovu riječ šire u paru prilazeći pojedincima, naoružani publikacijama iz suvremene umjetnosti, i brošurama koje dijele kako bi upoznali druge sa svojom vjerom, prenoseći im osnovnu poruku: 'Probudite se!'.

koncept / concept: Milijana Babić; izvedba / performing: Milijana Babić, Dražen Vitolović; produkcija / production: Perforacije

Zvuk sjene, Hrvatska

ElemMomenti

29. rujna 2009.

**19:00, Teatar &TD polukružna, Savska 25,
Zagreb**

Zvuk Sjene analogni je projekt u kojem autori ne koriste nasnimljene niti video snimke uživo, već se isključivo pouzdaju u trenutak i organski ritam koji proizlazi iz glazbe. Ovaj audio-vizualni projekt nastao je u siječnju 2009, a zamišljen je kao suradnja i spoj dviju umjetnosti: glazbene i kazališne. Koristeći grafoskope za izvor svjetla i platno kao medij, autori isprepliću boje, svjetlost i sjenu, upotrebljavaju razne objekte te tijelo i pokret. Predstave su zamišljene u formi VJ-inga, izvedbenoj umjetnosti koja stvara ritmično pokretnu vizualnu umjetnost. Priča se odvija na velikim displayima ili platnima, najčešće kao pratnja koncertnim, festivalskim i drugim događanjima. VJ-ing se odvija u živo i uključuje glazbu, glumce, plesače i video snimke. Performansi su konceptualno smišljeni. Imaju početak, sredinu i kraj ali su sklone i improvizaciji.

ElemMomenti je predstava-projekt Zvuka sjena u kojem VJ-ing priča o svim elementima naše planete. Kroz vodu ulazimo u nastanak prirode. Pojavljuje se čovjek koji nas uvodi u stvaranje grada. Upoznajemo se s pravilima grada i međuljudskih odnosa... kulminacija i eksplozija boja! Kraj...

Zvuk sjene su Petra Pokrovac, Mišo Kamber, Tomislav Deverić i DJ. Nikolina Alviž- Indra.

Via Negativa, Slovenija

OUT

29. rujna 2009.

20:00, Teatar &TD, Savska 25, Zagreb

Projektom **OUT**, Via Negativa zaključuje sedmogodišnji ciklus (2002-2008) performativnih radova koji su se bavili nekim od smrtnih grijeha. Stav grupe jest da su bijes, škrtost, pohlepa, požuda, lijenost, zavist i oholost temeljni aspekti svačijeg identiteta. Svako od ovih svojstava otvara sukob koji se gradi u subjektivnog sebe svakog pojedinca: s jedne strane, pojedinac gradi mehanizme i strategije obrane od ovih negativnih sklonosti kako bi društvu zadovoljio potrebe za kontrolom i opresijom ovih sklonosti; s druge strane svatko od nas razvija raznolike forme otpuštanja istih, jer ne može podnijeti pritisak na njegovu subjektivnost. **OUT** je performans koji istražuje temeljne mehanizme ponosa u kazališnoj situaciji i propituje logiku oholosti kroz odnos promatrača i izvođača.

osmislili / crated by: Katarina Stegnar, Gregor Zorc, Darko Japelj, Sanela Milošević, Kristian Al Droubi, Petra Zanki, Boris Kadin, Uroš Kaurin, Rok Matek, Nataša Živković, Bojan Jablanovec; koncept i režija / concept and direction: Bojan Jablanovec; asistent na konceptu i režiji / concept and direction assistance: Katarina Stegnar; scenografija / scenography: Via Negativa; svjetlo / lights: Via Negativa; kostimografija / costumes: Via Negativa
dodatni kostimi / additional costumes: Oliver Jularić; produkcija / production: Via Negativa Ljubljana i Teatar &TD, Zagreb; ko-produkcija / co-production: Glej Theatre, Ljubljana; producentica / manager: Špela Trošt
projekt podržali / supported by: Ministarstvo kulture Republike Slovenije i Grad Ljubljana
trajanje / duration: 60 min

Vlasta Delimar, Hrvatska
Ciklus: Erszebet Bathory

29. rujna 2009.

21:30, Galerija SC, Savska 25, Zagreb

Vlasta Delimar, likovna umjetnica i performerica, sudjelovala je na 50-tak samostalnih izložbi i oko 200 skupnih izložbi te izvela 30-tak različitih performansa u Hrvatskoj i inozemstvu. Ne podržava identifikaciju ili pripadnost bilo kojoj ideologiji, religiji, političkoj stranci ili državi, zalaže se za ljudska prava, slobodu individue, poštivanje različitosti i ekološku svijest. Njezino stvaralaštvo još od kasnih 1970-ih zasnovano je na razotkrivanju i rušenju tabua vezanih za žensko tijelo i njegovo kodificiranje kroz stereotipne uloge i očekivanja. Umjetničko tijelo bilo je fokus svih njezinih fotografskih radova i performansa.

Erszebet Bathory povijesna je ličnost koju prati legenda o brojnim okrutnostima, a poznata je i kao prva vampirica, žena koja za sobom nosi teret brojnih umorenih djevojaka u Mađarskoj krajem šesnaestog i početkom sedamnaestog stoljeća. U autoričnoj viziji Bathory je snažna likovna jedinica, boja, emocija, estetika, želja i senzacija, pa i sugestija. Njezina čežnja za ljepotom je poput divlje trešnje, ona je poezija tjeskobe nesigurne osobe koja vidi spas samo u onom vanjskom, bijele i glatke kože. Strašna je muka, biti voljena samo na površini. Ali zato još postoji i vlastita smrt kroz koju se može doživjeti najbrži put u „vječnost“.

izvode / performing: Vlasta Delimar, Sven Medvešek

produkcija / production: Perforacije; podrška / support: Kultura promjene SC

trajanje / duration: 30 min

Ljiljana Tasić, Srbija
Obećana zemlja

29. rujna 2009.

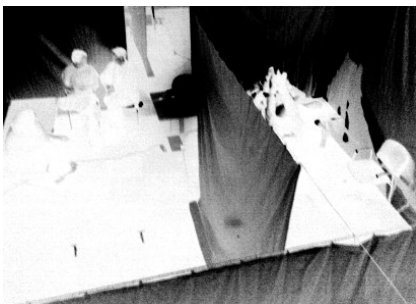
22:00, Teatar &TD, polukružna, Savska 25, Zagreb

Plesni performans Ljiljane Tasić, **Obećana zemlja** nastao je u okviru programa za afirmaciju novih autora na suvremenoj plesnoj sceni u Beogradu, Fostering Creativity, a izabran je među tri najbolja rada nastala u okviru programa i time dobio mogućnost profesionalne produkcije u kulturnom centru Rex. U **Obećanoj zemlji**, Ljiljana Tasić, prikazuje intimno poimanje zemlje u kojoj živi, s kraja 20. i početka 21. stoljeća. Povijesna zbivanja, kao i osobna sjećanja na njih svedena su na razinu apstraktnih, pročišćenih i jakih simbola. **Obećana zemlja** nije politički angažirana predstava, niti se bavi ideologijama, već njihovim odrazom na pojedinca.

autorica i izvođačica / author and performer: Ljiljana Tasić; suradnik / collaborator: Dušan Bročić; glazba / music: Suicide
trajanje / duration: 50 min

Bacači Sjenki, Hrvatska

Odmor od povijesti

29. rujna 2009.

24:00, kino Mosor, Zvonimirova 63, Zagreb

Bacači sjenki neprofitna su međunarodna umjetnička i produkcijska platforma za interdisciplinarnu suradnju, stvaralaštvo te promišljanje intermedijalnih umjetnosti. Bavljenje javnim gradskim prostorom kroz različite umjetničke intervencije i projekte jedno je od glavnih područja na koje je fokusiran njihov rad. Od osnivanja 2001. do danas, ostvarili su i ostvaruju projekte: Shadow Casters, Process_in_Progress (proces_grad 03), Čovjek je prostor: Vitić pleše, Bilježenje grada/Bilježenje vremena te Ex-pozicija (proces_grad 02).

Odmor od povijesti (proces_grad 01) kazališni je multimedijalni performans/predstava. Priroda ovog djela Bacača Sjenki doslovce uspostavlja svaki puta novu predstavu u sinergiji s gledateljima ostvarujući potpuno novi događaj. Ovim radom Bacači Sjenki završavaju nakon gotovo četiri godine trilogiju posvećenu i inspiriranu Kafkom i okreću se novim avanturama. Putovanje koje nudi «Odmor od povijesti» pasivno je i smireno, gotovo melankolično, ono daje mjesta svakom od posjetitelja da uz pomoć vodiča sagleda dio vlastitog zaborava. Predstava koristi izravne ali dokumentarističke dramske akcije, osobne ispovijedi o trenutku smrti svakog od izvođača. Predstava se sastoji se od nekoliko faza, od kojih nijedna nije dovršena, i prije je naputak za poticanje sjećanja ili autorefleksije, nego zaokružena cjelina.

koncept / concept Boris Bakal; režija / direction: Boris Bakal, Katarina Pejović; autorska i izvođačka ekipa / author and performing team: Jelena Lopatić, Damir Klemenić, Marija Škaričić, Bojan Navojec, Katarina Pejović, Stanko Juzbašić, Martina Franić, Boris Bakal; scenografija / scenography: Boris Bakal, Željko Zorica; suradnici i podrška / collaborators and supporters: Ena Schulz, Iva Aras, Ognjen Bogojević, Stjepan Filipec-Ges, Kristina Gavran, Nenad Vukušić, Ivan

Marušić Klif; produkcija / production: Bacači sjenki; koprodukcija / co-production: Orchestra Stolpnik – Bologna;
partneri / partners: Gradska knjižnica “Bogdan Ogrizović”, Državna služba za zaštitu i spašavanje RH - Uprava Zagreb;
financijska potpora / financial support: Ministarstvo kulture Republike Hrvatske, Gradski ured za obrazovanje, kulturu i
sport Grada Zagreba
trajanje / duration: 120 min

Ana Hoffner, Hrvatska *Movement. Privatized*

30. rujna 2009.
19:00, Galerija SC, Savska 25, Zagreb

Ana Hoffner, rođena 1980. u Jugoslaviji, živi u Beču i Berlinu. Nezavisna je umjetnica i teoretičarka umjetnosti, a područje njenog djelovanja su queer te migracijske/post-kolonijalne politike.

Autorica se referira na video preformans “Walking in an exaggerated manner in the parameters of a square” Brucea Naumana, koji istražuje odnos između tijela i prostora. Njegove kretnje uzduž pravokutnika odvijaju se unutar zatvorenog prostora njegova studija, a publici je dostupan jedino putem medija. Ana Hoffner ponovno postavlja rad iz 1968. pokušavajući nanovo artikulirati odnos tijela i prostora u sadašnjem vremenu. Ovog puta, Naumanov pokret događa se u izravnom odnosu s publikom i otvara pitanja koja su izmještena u depolitizirani privatni prostor. Pravokutnik simbolizira sistem koji čini bilo kakav socijalni pokret nemogućim kroz privatizaciju. Vani i unutra, jednako kao i javno i privatno, nestaju u procesu i pretvaraju se u neraspoznatljivo. **Movement, Privatized** - ponovna izvedba pokušava privući pažnju na mogućnosti djelovanja unutar ove nevidljivosti, prostoru lišenom političke sfere i iz te pozicije nužnom postaje potraga za oblicima javnog izvan identitetsko-političkih modela reprezentacije.

produkcija / production: Perforacije, Queer Zagreb, Wo_kolektiv; podrška / support: Kultura promjene SC

Petra Kovačić, Hrvatska *Djelo(vanje)*

30. rujna 2009.
19:30, Galerija SC, Savska 25, Zagreb

Djelo(vanje) je kazališno-likovna instalacija iz perspektive Galerije i likovno-kazališni performans iz perspektive Teatra. Autorica koristi kazališni postupak performansa kojim sama izlaže svoje djelo (izložak) u prostoru Galerije SC. Tim činom ona propituje galeriju kao auratični i definirani prostor/kontekst koji nije ishodište djela, već njegovo konačište. Ako izložak nastaje iz kazališnog postupka, je li onda on kazališno djelo i ako znamo da nije, koja tad bitna likovna pitanja postavlja? Polazište njezina rada je činjenica da posjetitelji galerija i muzeja vide uglavnom gotova, završena likovna djela, da umjetnika nema, a čin stvaranja ostaje nepoznat. Stoga kroz ovaj rad ona bilježi umjetnički čin nastanka jednog takvog djela, ali u prostoru njegova izlaganja. Kao što je cijela izvedba čini simbol stvaranja, tako je i produkt izvedbe simbol likovnog rada. Umjetnik tako izlaže osjećaje i strepnje koje proživljava izrađujući svoje djelo. Obraća se direktno publici, a publika neposredno komunicira s umjetnikovim djelom, i umjetnikom u trenutku stvaranja.

Izvedba obrađuje pitanje odnosa prema umjetničkom djelu i djelovanju. Kroz kratak prikaz nastanka jednog likovnog rada, autorica otvara pitanje ugleda umjetnika (i njegovog apsurdnog položaja) u društvu.

Ivo Dimčev, Bugarska

Lily Handel

30. rujna 2009.

20:00, Teatar &TD, Savska 25, Zagreb

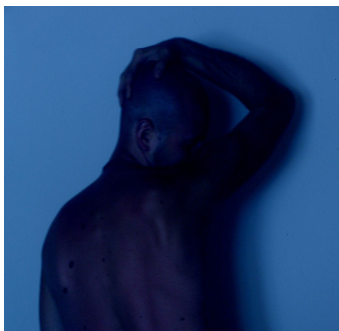
Ivo Dimchev, svestrani bugarski umjetnik, kreće se jednakom vještinom kroz raznolike izričaje, od izvedbenih do likovne umjetnosti koristeći se različitim medijima u svom radu: glazba, ples, performans, video, fotografija. Iako zauzima istaknutu poziciju na plesnoj sceni, njegov rad potrebno je sagledavati i vrednovati u puno širem smislu jer je i njemu samome svaki okvir preuzak, a svako klasificiranje ograničavajuće. Tijelo kojim manipulira kao zasebnim objektom, koje troši i eksploatira, prelazi nevjerojatnu putanju od narcizma do mazohizma.

Predstava **Lili Handel** jedva da se koristi ikakvim tekstualnim predloškom, narativni tijek je neuhvatljiv, riječi su jedva razumljive, no unatoč tome svojom izvedbom Dimčev nudi iznimno precizan i jasan biografski portret. Ovom predstavom Dimčev se dotiče mnogih pitanja i samog tijela u tranziciji – a oštro suprotstavlja gledatelje njihovom okrutnom zahtjevu da takvo tijelo bude viđeno jedino kao zabavljačko. Priča o Lili Handel savršeno uprizoruje ljudsku tjeskobu uzrokovanu prolaznošću vremena kojoj se suprotstavljamo uzastopnim pokušajima da ga usporimo. Lili Handel jednako kao i lik kojeg kreira uznemirujuća je po energiji koju oslobađa, umirujuća u snazi kojom tješi.

tekst, koreografija, glazba / text, choreography, music: Ivo Dimchev
trajanje / duration: 50 min

Josip Horvat, Hrvatska

Šesti stupanj

30. rujna 2009.

20:00, Galerija SC, Savska 25, Zagreb

Josip Horvat, student Akademije likovnih umjetnosti u Zagrebu, do sada je sudjelovao u razmjenama studenata, aktivno izlagao te radio na brojnim projektima u suradnji s Bacačima Sjenki, Queer Zagrebom te projektima ALU.

Performans **Šesti stupanj** temelji se na istraživanjima i proučavanjima povijesnih spisa američke kulture Maya, u kojima se nalaze tvrdnje kako će uskoro doći kraj petog svijeta u kojem se nalazimo te kako ćemo ući u šesti svijet. Ljudi će konačno evoluirati na mentalnoj i psihičkoj razini te podići svijest na viši stupanj od postojećeg, karakteriziran aurom indigo plave boje. Referirajući na ovu tezu, umjetnik se u performansu smješta u čahuru sastavljenu od najlona i prilijepljenu na zid. Oko čahure se nalazi 9 kamenih plavičastih oblutaka (simboliziraju brojeve 6+3; šestu razinu duhovne svijesti i 3 razine reinkarnacije, rađanje, život i smrt). Umjetnik izlazi iz čahure probijajući je svom snagom, njegovo je tijelo prekriveno indigo plavom bojom koja ostavlja tragove za sobom. Polako ustaje i uzima oblutke te ih pruža u ruke gledateljima prenoseći na njih energiju preobraženja i simboliku ponovnog rođenja spiritualnog čovjeka.

produkcija / production: Perforacije

trajanje / duration: 25 min

Ivica Buljan / Mini teatar, Hrvatska / Slovenija

Noć zaustavljena pred šumama

30. rujna 2009.

**21:00, Teatar &TD, polukružna, Savska 25,
Zagreb**

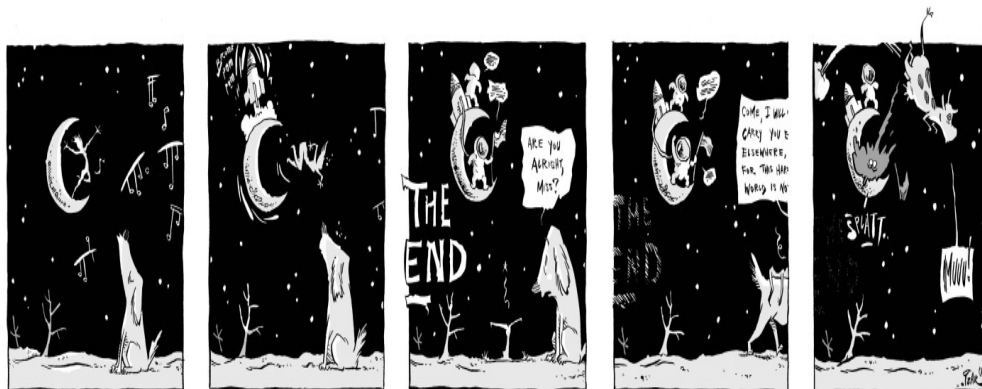
Mini teater su 1999. osnovali Robert Waltl i Ivica Buljan s namjerom da potaknu kreativnost u prostoru post dramskog kazališta i kazališta za mlade. Mini teater je u estetskom aspektu usmjeren na tekstove autora poput Bernarda-Marie Koltèsa, Heinera Muellera, Roberta Walsera, Elfriede Jelinek, Jeana Geneta, Hervéa Guiberta, Arthura Rimbauda, A. S. Pushkina, H. Ch. Andersena.

Predstava **Noć zaustavljena pred šumama** nastala je prema tekstu francuskog dramatičara i pisca Bernarda - Marie Koltesa, kultnog autora francuskog i europskog kazališta osamdesetih, a takav status stekao je zahvaljujući temama kojima se bavio u svojim u svojim dramskim radovima. Drama Noć zaustavljena pred šumama kolaž je nepsiholoških činova, ne-činova i kretnji. Osmišljena je kao predstava za jednog izvođača, monolog, koji teži efektima modernog spektakla i koristi se minimalističkim kazališnim izričajem. Prvenstveno ipak, svjedočimo jednim od najvećih monoloških izazova svjetske literature. Jedne kišne noći iz mraka izranja stranac, siromašan i iscrpljen čovjek, tražeći sklonište. Izvođač se nalazi pred zadatkom da stvori drugoga koji odbija uspostaviti komunikaciju. Autor otvara niz pitanja ostavljajući nas na misterioznim raskrižjima, srećom, bez putokaza.

Režija / director: Ivica Buljan; izvođač / performing: Robert Waltl; scenografija / set design: Slaven Tolj; glazba / music: Mitja Vrhovnik Smrekar; koreografija / choreography: Petra Novosel
produkcija / production: Mini teater, Cankarjev dom
trajanje / duration: 60 min

Mala Kline, Slovenija

The End

30. rujna 2009.

22:00, Teatar &TD, Savska 25, Zagreb

The End je igra, performans nadahnut radio dramom *To be done with the Judgement of God* Antonina Artauda i njezinim pojašnjenjima Gillesa Deleuzea. Dinamika predstave vođena je kontradiktornim moćima osuđivanja potreba pucanja i tijela, koje konačno postaje slobodno u svom obliku tijela bez organa, višeslojno, otvoreno, prolazno tijelo, tijelo koje postoji u carstvu 'nastajanja'. Artaudov glavni poticaj jest konstruirati tijelo u kojem je oslobođen njegov potencijal da postane ono što nije. *The End* se bavi našim uranjanjem i apsorpcijom vjerovanjima koja nam nameće naša kultura i našom potrebom za i željom da sudjelujemo u igrama obmane.

koncept i realizacija / concept: Mala Kline; glazba / music: Emilian Gatsov; scenografija i svjetlo / scenography and lights: Lothar Baumgarten; video: Guillaume Cailleau; animacija / animation: Izar Lunaček; kostimografija / costumography: Svenja Gassen; izvršna producentica / executive producer: Tamara Bračić Vidmar; produkcija / production: Bunker, Ljubljana; ko-produkcija / co-production: O espaço do tempo (Portugal), Linz09 (Austrija) podržali / supported by: Ministarstvo kulture Republike Slovenije, Grad Ljubljana, Udruženje Maska, Umjetnička akademija Novi Sad
trajanje / duration: 30 min

Željko Zorica, Hrvatska *Digitalizacija spomeničke baštine i njena komercijalna eksploatacija*

30. rujna 2009.

23:00, Restoran brze prehrane SC, Savska 25, Zagreb

Rad **Digitalizacija spomeničke baštine i njena komercijalna eksploatacija** dio je veće cjeline čiji početak datira u 1983. godinu kada se prvi puta Željko Zorica poziva na radove i tekstove doktora H.C. Zabludovskog. Dugi niz godina pokušava sagledati komercijalnu vrijednost spomeničke plastike i spomen ploča koje su većinom u vlasništvu gradova na čijim su pročeljima zgrada podignute ili postavljene na trgovima. Kako je Zabludovsky primjetio, ljudi izrazito rijetko zastaju i čitaju što u stvari piše na spomen pločama. **Pala mu je na um** ideja čiji je Zorica sljedbenik, da se u dogovoru s nositeljima prava dogovori najam spomen ploča. U tu svrhu ponuđena je varijanta zamjene nezgrapnih i teških kamenih ili metalnih ploča laganim monitorima koji će određeno vrijeme emitirati tekstove ili slikovni materijal koji se odnosi na osobu ili događaj radi kojega je ploča podignuta. Ostatak marketinški iskoristivog vremena unutar 24 sata podijeliti će se po principima komercijalnog prostora. Cijeli projekt odvija se iz centra novonastale korporacije koja bi rukovodila cijelim poslom.

produkcija / production: Perforacije, Studio Artless; podrška / support: Kultura promjene SC
trajanje / duration: 90 min